

[Ole Olsen]

ger, at Danmark bør opnå den størst mulige grad af selvforsyning på energiområdet. Det var nemlig ikke alene den boykot, der blev gennemført med større eller mindre held af de olieproducerende stater, der skabte vanskeligheder for os, det var også – og i måske nok så høj grad – de multinationale selskaber, som reagerede på den danske maksimalpris ved at holde leverancer tilbage, og det er nok noget af det mest usmagelige, der er lavet endnu af multinationale selskabers magtudfoldelse over for et mindre land. Derfor ønsker vi den størst mulige selvforsyning, og derfor ønsket om, at vi selv bruger al vor egen naturgas.

Handelsministeren har med sine udtalelser om naturgas vist, at SV-regeringens dannelse har betydet ændring af den tidligere socialdemokratiske regerings linje, idet S-regeringen tilstræbte den størst mulige grad af selvforsyning ved at indføre naturgassen i et hurtigt tempo og ved at ville anvende den i store mængder. Både hvad angår tempo og anvendelse af gassen her i landet, betyder dannelsen af SV-regeringen et skridt mod højre.

Derefter er der spørgsmålet om atomkraft, som hænger snævert sammen med spørgsmålet om en dansk energiforsyning og om vor selvforsyning. Den socialdemokratiske mindretalsregering havde det standpunkt, at spørgsmålet først skulle opklares, når der var sikret en forsvarlig opbevaring af det radioaktive affald. Også her er der med SV-regeringens dannelse sket et politikskifte, som klart beskrives af formanden for venstres folketingsgruppe, hr. Karlskov Jensen, i en artikel i Berlingske Tidende i dag. Hr. Karlskov Jensen skriver – jeg citerer:

»Vedrørende kernekraft fastslås, at anvendelse heraf er et vigtigt og uundværligt element i regeringens energipolitik, og at alene spørgsmålet om en forsvarlig slutdeponering af det højradoaktive affald resterer, før der kan træffes endelig beslutning om iværksættelsen af kernekraftudbygningen.«

»Og endvidere:

»Etableringen af kernekraftanlæg i Danmark forudsættes gennemført af Elkraft og Elsam. Disse to store elværkssammenslutninger har netop offentliggjort en omfattende betænkning med analyser og oplysninger om danske og udenlandske erfaringer og forsøg med opbevaring .... Tilbage står alene at

udpege de bedst egnede salthorste i Nordjylland. Dette kræver et antal boringer, som vil kunne gennemføres i løbet af et par år, siges det i betænkningen. Aftalen går derfor ud på, at disse undersøgelser fremmes, og at endelig vedtagelse af et kernekraftprogram herefter kan ske.«

Regeringsdannelsen har altså her betydet et skred mod højre. Hvor man under S-regeringen skulle afklare, om der kunne findes en forsvarlig opbevaringsform af det radioaktive affald, hedder det nu, at denne opbevaringsform er fundet, og at der blot står tekniske undersøgelser tilbage samt at beklage nordjyderne, som skal huse affaldet.

Der er for det tredje spørgsmålet om de vedvarende energikilder. De har været forsømt og er blevet stedmoderligt behandlet i hele den periode, hvor vi har beskæftiget os med energipolitik. Det er de fortsat, og heri er ikke noget nyt. Det er blot sørgeligt, for det kan blive meget dyrt for landet at tage så lemfældigt og fantasiløst på de energikilder, som er de mest miljøvenlige, og som vi er sikre på vi altid vil have.

Der er fra handelsministerens side fremført nogle betragtninger både forrige onsdag og i dag vedrørende tvangsmæssig tilslutning til naturgas rundt omkring. Det forekommer mig, at den modstand, man her oplever, nærmer sig det hysteriske, når man taler om tvang. Man kan jo prøve på at se, hvad der faktisk sker i dag. Rundt omkring har man lyst servitutter på ejendomme, som f. eks. tvinger folk til at aftage varme fra et varmekraftværk, og det er da helt naturligt. Det kan selvfølgelig være irriterende en gang imellem, men man finder intet unaturligt i sådan noget, og jeg har aldrig hørt nogen protest fra venstres side om, at det var tvang, når man var tvunget til at gå med i et varmekraftværk.

Endvidere synes jeg nok, vi i dag har oplevet, at handelsministeren tager på DUC med meget, meget blide hænder. Jeg mener, at blidheden går længere end nødvendiggjort af økonomiske og juridiske ræsonnementer. Efter at man har hørt handelsministeren, er det, som om DUC og Danmark er to ligestillede partnere; handelsministeren sammenlignede med et langvarigt ægteskab.

Jeg mener, der er ganske god grund til at tage særdeles hårdt fat om DUC i denne anledning, og jeg skal lade være med at gå til-